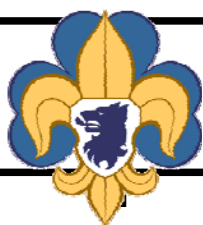

Jamboree, Květinový den, Výprava na Stramchyni...

XII. ROČNÍK

ČERVEN 2008

OBSAH

Klíč 2008 – Čudla	3
Jamboree – Indiánka	4
Květinový den – Sova	6
Náš výlet do ZOO – Sandra	7
Modrá trojka na cestě zkoušek – Skřet	8
Výprava na Stramchyni – Koza	9
Okresní ZVAS – Rajče	11
Krajský ZVAS – Kikina	13

Klíč 2008

Na Jamboree jsem se letos opravdu těšil! Byla to po dlouhé době jedna z mála vícedenních akcí a počasí těsně před ním slibovalo nevšední prožitky. Na sraz jsem dorazil jako první a po skupinkách či jednotlivě se trousili první skauti, světlušky, vlčata a ohromně moc skautek. Proběhlo počítání, koupila se společná jízdenka a vlakem jsme vyjeli směr Plzeň.

Po ubytování a seznámení se s deatily našeho pobytu na jednom z tábořišť (ve speaku organizátorů zvaném Subcamp. Použil jsem toto slovo jelikož chci upozornit na to, že organizators useovali a lot of anglických wordů a normal člověk by jim doopravdy neunderstandoval) jsme se vydali na opening ceremony(v normálním jazyce zvaném Otevírací ceremoniál). Musím k lítosti těch, kteří stejně jako já čekali něco skvělého, že to bylo dle mého názoru přinejmenším o ničem. Proběhla příjemná noc a druhý den jsme byli nabuzení do Jamboree nálady.

Zbytek Klíče jsme strávili ve víru povětšinou dobře připravených programů, ve kterých našli své všechny věkové kategorie. Připomenu koncert, který se velice líbil především skautům, dále pak každovečerní promítání filmů - od všeho něco. Mně se asi nejvíce líbil Diktátor s Charlie Chaplinem), Krčma s rozsáhlým menu, čajovny, hry, bugre trampolína a všelijaké další možné i nemožné aktivity. Jedno odpoledne jsme vyrazili i do bazénu.

Nerad bych zapomněl i na program připravený na náměstí Republiky, po kterém se naši skauti vydali do Škodova muzea. Mimo to, po celý čas konání akce měl každý vlastník takzvaného stripu (Newspeaková podoba slova náramek) vstup do spousty muzeí a galerií zdarma. Například do Patonova muzea.

Poslední day...promiňte mi... myslím samozřejmě den, se dopoledne hrála velmi povedená hra, ve které proti sobě hrály Subcampy (Podtábořiště) jejichž barvy byly od začátku jamboree rozdělené. Příchovice měly bordovou. Nakonec proběhl Closing ceremony (pro ty, kterým to nedojde- ukončovací ceremoniál) a vydali jsme se domů.

Akci hodnotím velmi dobře a je vidět, že byla dlouho připravovaná. Je jasné, že každému se něco více či méně nelíbilo, ale koneckonců, tak je to se vším že? HOWG!!!

Čudla

Jamboree

30. 4. 2008 se většina členů příchovického střediska sešla na nádraží v Přešticích s vybavením na 5 dní. Jakmile dorazil poslední opozdilec, vydali jsme se všichni společně vlakem do Plzně. Než jsme dorazili na to správné místo, museli si všichni se svým nákladem ujít ještě pěkný kus cesty....tedy až na nějaké výjimky, které na místě už čekali..nebudu jmenovat např. Sowu s Norkem =) V táboře jsme dostali bílé - do 18 let (někteří i modré - nad 18 let) náramky, které jsme měli nosit až do konce celé akce a přemístili jsme na „naše místo“ ke stanování. To bychom nebyly my skautky, abychom neměly něco extra...ano, byl to velký stan včetně „sauny, koupelny, kuchyně, ložnic

a předsíně.“ Jeho postavení trvalo déle než jsme předpokládaly. Už jen fakt, že ke stavbě stanu stačili jen čtyři osoby a nás bylo pět, byl trochu divný. Jakmile jsme stan dostavěly, přesunuli se všichni k hlavní tribuně, kde jsme si vyslechli základní pokyny a rady. Poté vypukla objímací mánie s kartičkami...

Ve čtvrtek jsme navštěvovaly „vesničky,“ u kterých byly různé aktivity. Totéž jsme měli všichni na programu i v pátek. Ovšem jsme se ještě ten den vypravily do bazénu, a poté autem na Bory.

V sobotu jsme se měli dostavit na náměstí Republiky, přímo do Plzně, kde se sešli všichni skauti z celé akce. Byla tam naše „drahá, milovaná a oblíbená“

Móňa s maskotem Klíče 2008 - vlkem. Dostavila se menší rozcvička a poté hra se šátky. To jsme se my, skautky, vypravily radši podívat do knihovny, kde měli

úžasné knihy o Egyptu atd. Po skončení „hry“ jsme se opět vrátily na náměstí a přihlásily se na hru další. Tentokrát jsme měly chodit po ulicích a hledat domy podle nápořád...samozřejmě jsme na to měly

určitý čas. Stejně jsme měly čtvrtku špatně a ještě jsme přišly pozdě...ale nevadí 😊 Také jsme navštívily zoo.

V neděli jsme si sbalily věci, stan a vydaly se na dlouhou cestu ke křižovatce 😊 , kde nás měly vyzvednout naši taťkové...takovou dálku na nádraží bychom asi nevydržely.

Indiánka

KVĚTINOVÝ DEN

Druhou květnovou středu – tedy 14.5.2008 – se v Přešticích i všude jinde v našem státě konal Květinový den. Letos byl zaměřen na boj proti rakovině děložního hrdla. Z našeho střediska se sešli 4 R&R (tedy 4 pokladničky) – Sova, Sandra, Dolín a Čára, a asi 10 skautů a skautek. Měli jsme za úkol „rozprodat“ 850 žlutých kytiček s tenkou zelenou stužkou. Poslední skupina skončila asi v 15:30 hodin. Hned jsme si dali sraz s Yetti, která to všechno připravila a objednala. Na místě srazu nechyběl ani malý „Myšák“, který by určitě už taky rád pomáhal.. 😊 Vzala jsem na sebe všechny pokladničky a vydali jsme se směr Česká pojišťovna. Řeknu vám, byla to pořádná tíha!! Odevzdali jsme paní u přepážky zapečetěné rance a ona nám slíbila, že to co nejdříve spočítá a pak nám dá vědět – tedy Yetti dá vědět.

Sova

Pohled z očí skautek:

Sešli jsme se v 9:00 hodin u kašny a rozdělili jsme se do skupin. My jsme byly se Sovou a měly jsme o jedno plato kytiček víc, než ostatní 😞 (tedy o 50 kytek). Rozhodly jsme se, kdo kam půjde a naše skupina šla k nádraží, ale protože tam nebyla ani noha, šly jsme k Penny. Ráno tam lidi (důchodci) celkem chodili, protože tam byla akce 1 rohlík za 90 hálérů. (A to Sova taky neodolala a koupila si jich rovnou 12 🍋) Postupně přicházelo čím dál tím méně lidí a někteří (penzisté) nás dokonce posílali za Julínkem, na Hrad a podobně.

Vydržely jsme tam stát asi tak do 15:30 hodin - to jsme všechno prodaly-a pak jsme šly domů.

Tygr 🐱 + Rainbow 🐱

Celkem jsme vybrali **21.376, 50 Kč** a 100 maďarských forintů (ty maďarské foriny Yetti v bance vrátili 😊)

Náš výlet do ZOO!

Jednoho dne (19.4.2008) jsme se rozhodly, že se vydáme do ZOO Plzeň, ale ne jenom tak. Hlavní důvod byl, že byl Den země a my sbíraly alobal a u ZOO se měl odevzdávat. To by nebyl žádný pořádný výlet, kdyby se nám něco nestalo.

Začalo to tak, že jsme jely z Přeštic vlakem ve složení Já, Rainbow, Tříška, Špunt. Sowička na nás čekala už v Plzni. Do Plzně jsme dorazily v pořádku. Vystoupily jsme na Hlavním nádraží, koupily lístky na MHD a hledaly tramvajovou zastávku. Tu jsme ještě také našly bez problémů, ale jak jsme byly nadšené, že nám to už jede, tak jsme si neuvědomily, že z té zastávky jede taky jiné číslo, než které my potřebujeme. Jelikož jsem byla jediná, kdo se v Plzni trochu vyzná, tak jsem si po čase uvědomila, že jedeme na jiné místo, než kde máme se Sowou sraz. Dojely jsme až k ZOO, ale sraz se Sowou nebyl před ZOO, ale u autobusového nádraží. No tak, jsme vystoupily a zavolaly Sowě. Ta se nás zeptala, kde jsme, ale my přesně nevěděly, tak jsme odpověděly, že si radši dáme sraz Na Sadech pětatřicátníků. Tam už jsme teda dorazily bez problémů. Čekaly a čekaly a Sowička pořád nikde. Tak jsme jí volaly znovu. Ta nám řekla, že je na rohu u nějakého zlatnictví, to my jsme vůbec neviděly, ale nakonec jsme ho našly. Hurrráá!! Tak Sowu už máme, teďka ještě najít, kde je odběr toho alobalu. To věděla Sowa skoro úplně přesně. Už jsme zabloudily jenom jednou. Tam jsme ze začátku jen nevěřičně „zíraly“ a pak jsme se musely smát. My měly celkem 2 pytlíky alobalu. No jo ale ostatní to vozily na karkách, nebo dokonce v autech. Tolik alobalu po hromadě jsme ještě nikdy neviděli. Tak jsme teda náš uspořenéý alobal (asi za 2 měsíce) odevzdaly. Trochu se na nás dívali jako na blázny.

Cesta do ZOO nebyla taky zrovna nejkratší, a jelikož přelo, tak ani nejpohodovější. Nakonec jsme ale do ZOO došly. Tam jsme se hned zastavily u klokanů, to byla asi ze zvířátek nejdelší zastávka. Pak ještě pavilon opic a hned po tom OBČERSTVENÍ. To byla celkově nejdelší zastávka. To už se nikomu nechtělo nikam jít, ale Sowa nás donutila. Když ale spatřila otrávené obličejy všech zúčastněných, tak to brzo vzala nejkratší cestou k východu. Nasedly jsme na tramvaj a skautky si odhlasovaly, že podnikneme naší pravidelnou návštěvu Macdonalda. Já ani Sowa jsme samozřejmě nebyly proti. Dokonce jsme stihly i dřívější vlak, tak jsme dorazily domů už kolem sedmé. Ve vlaku jsme se ládovaly dobrotami z fastfoodu. Cesta domů utekla rychle. V Přešticích jsme se už rozutekly po domovech.

Sandra

Modrá trojka na cestě zkoušek

Hned na začátku bych ráda vysvětlila možná trochu podivný titulek tohoto článku. Během roku běžně funguje Modrá šestka, ale 1.6..2008 v 9:30 dorazily do klubovny 3 světlušky. Bylo krásně, nejspíš až moc, slunko pražilo stejně jako celý předcházející týden, a to nejspíš bylo jedním z důvodů hojné neúčasti. Ještě připočtete jednu alergii, jedno nemůžu a jednu dovolenou a vyjde výsledek 3 ať chci, nebo ne. Pavouček, Beruška a Jehlička

neznaly cíl výpravy a dostaly za úkol zakreslovat si cestu do svých mapek. Na lavičkách u potoka holky plnily první zkoušku – zkoušku

chytrých hlav. Zkoušek bylo celkově deset, vybraných tak, aby každá zopakovala jedno téma k ZVAS.

Zkouška bylinkáře probíhala za pochodu s cílem najít a správně pojmenovat 20 rostlin. Zkouška orientace měla tři podmínky: Sestrojit v lese pochodové značky z přírodního materiálu, vytvořit funkční směrovou růžici podle kompasu a již zmíněné zakreslování cesty do mapek. V poledne si každá světluška uvařila na liháčích vlastní písmenkovou polévku. Z písmenek pak skládaly svou přezdívku v časovém limitu tří minut – zkouška zručnosti. Odpoledne proběhly ještě zkoušky: komunikace, hledačů, signalizace, navigace, ranhojiče, pružnosti a zkouška výdrže pro všechny za ušlé kilometry.

Výpravu jsme ukončily v háječku u řeky, kde světlušky získanými kartičkami prokázaly splnění zkoušky, neboť každá kartička opravňovala k dostání pěkně dlouhé želé žížaly (necelých 15cm). A co nám výprava přinesla? Podle Berušky, Jehličky a Pavoučka hezký program, úplně nejlepší pavučinu, srandu, nové znalosti, suprový žížaly a barvu kůže zase o něco bližší černouškům.

Skřet

Výprava na Stramchyni

25.5.2008 ráno se na nádraží v Přešticích sešlo 9 vlčat a 3 vůdci. Vlákem jsme vyrazili do Švihova, kde se k nám připojil Vojta a pak už jsme pokračovali po svých.

Nejprve jsme si prohlédli Švihovský hrad, prošli se po jeho hradbách, udělali foto a vyšli dál směr Lhovice. U polní cesty jsme si zahráli několik her. Nejvíce se ale vlčatům líbilo měření rychlosti běhu pomocí GPS. To si vezmete GPS do ruky a běžíte, jak nejrychleji dovedete. Na GPS se uloží nejvyšší rychlost, takže se pak můžete navzájem překonávat. Vzhledem k tomu, kolik toho někteří jedinci naběhali s GPS během celé výpravy, se ani nedivím, že jim ke konci bolely nohy :-). To už jsme ale byli ve Lhovicích blízko našeho cíle - kopce Stramchyně. Počasí nám přálo. Mraky, které nás ráno strašily zmizely a začínalo být pěkné horko. Pod vrcholkem jsme si udělali ohýnek a opekli, co kdo měl. Poté, co jsme vytrávili a pokochali se

výhledem na Švihov, pokračovali jsme dobýt vrchol kopce. Tam jsme si zahráli na schovávanou. Ze Stramčyně jsme se nevraceli zpět do Švihova, ale pokračovali do Borov na nádraží, kde byla naše konečná stanice. Vše šlo podle plánu, bohužel kromě jízdního řádu. Na vlak do Přeštic jsme čekali o 20 minut déle. Ale to nám dojem z výpravy zkazit nemohlo.

Koza

Okresní závody vlčat a světlušek z pohledu velitele závodu

To takhle jednou, jsem se měl zúčastnit, jako zástupce vůdce vlčat okresní rady. Na této radě se měli probírat závody vlčat a světlušek. A jak to tak bývá, nebyl jsem tam sám, ale se svojí skautskou sestřičkou Kikinou od světlušek. Tyto závody mělo zastřešovat naše středisko. To znamená, že jeden z nás (já nebo Kikina) jsme se měli stát velitelem závodu. Rozhodla hra kámen, nůžky, papír (doporučuji tuhle hru nehrát na jedno vítězství), asi po 5 remízách jsem se stal velitelem závodu.

V pátek večer, den před závody se sešlo hafo roverů a pár statných oldskautů u skladu. Tam jsme naložili potřebné věci na zázemí závodů. Auty jsme se přepravili na naše velké nové tábořiště v Březníku, postavili dva roverské stany, hangár, ohniště, stožár,.... V sobotu ráno 26.4 dorazily na 9 hodinu tři šestky vlčat (Příchovice, Přeštice, Dobřany) a čtyři šestky

světlušek (Příchovice, Přestice, Dobřany).

Nástup proběhl v 9:30 a za deset minut deset hodin už vybíhala první startovní hlídka. Trať vedla okolo Zelené Hory. Začátek byl nejdříve trochu do kopce, ale pak začala rovinka lesíkem až do cíle. Na trati čekalo každou hlídku 8 stanovišť + 1 simulovaná problémová situace. Po dobu závodních hlídek byla na trati v provozu i naše vyhlášená krčma „ U Laky a tety Jehnědy „. Zde si každý mohl zakoupit svačinku dle chuti (vynikající buřtíky nebo sušenku,...) no prostě paráda. Čas rychle ubíhal, závodní hlídky pomalu dobíhaly do cíle. Přihlízející a fandící se už také vyblbli do sytosti u potoka a na louce. Nezbyvalo než na nástupu vyhlásit výsledky, předat ceny, sejmut vlajku a rozloučit se.

Na prvním postupovém místě u světlušek neskončil nikdo jiný, než naše nejšikovnější světlušky, na druhém místě se umístily světlušky z Dobřan.

První postupové a jediné místo ve vlčatech obsadili Přeštice, naše vlčata skončila na skvělém druhém místě.

Závěrem bych chtěl všem poděkovat za pomoc s přípravou a organizací akce.

Díky všem

Rajče

KRAJSKÉ ZÁVODY SVĚTLUŠEK A VLČAT 2008

Sobota 7. června 2008 byla očekávaným dnem našich světlušek, kterým se podařilo vyhrát okresní kolo závodů světlušek a vlčat (pořádané našim střediskem 26. dubna 2008). Postoupily tak do krajského kola závodu, jejichž pořádajícím střediskem byly Domažlice. Domažlické středisko pojalo závod jako jednodenní akci, kde pro hlídky mimo perfektně zorganizovaných závodů, připravilo doprovodné hry u základny a odpolední hru ve městě. V rámci této hry světlušky i vlčata poznávali tradice a zajímavosti „chodska“, navštívili Domažlické muzeum a zámek, galerii, bránu a věž.

Abych se ale vrátila na začátek. Světlušky modré šestky se pod vedením Skřítky s velkou chutí připravovaly na krajské kolo v rámci družinovek a jedné výpravy. Co se nám ale nestalo, dvě ze „závodnic“ - šestnice Beruška a Culík na poslední chvíli onemocněly, a tak musely nastoupily mladší náhradnice Miki s Borůvkou. Rozhodly jsme se nevzdat, zabojovaly a ukázaly maximum.

Do Domažlic nás odvezl i zpět přivezl autobus, který zajistil a zaplatil okres nejen pro nás, ale i pro dobřanské světlušky a přeštická vlčata. Závod byl tradičně zahájen nástupem a netradičně scénkou o Janu Sladkém Kozinovi, který nás přivítal a naladil v chodském duchu. Já jsem nakonec nabídla svou osobu jako rozhodčího na stanoviště, takže jsem holkám popřála hodně štěstí a vyrazila na trať. Holky vyrážely třetí, a protože start byl na Vavřinečku, vzdáleném 2 km na kopci, neúčastnily se her a aktivit na základně a hned šly vstříc závodům. Na závod oblékly středisková trička a určitě nejen ty

způsobily, že se hodně rozhodčím vryly do paměti jako „nějaký dobrý“. Tím nám trochu stouplо sebevědomí, ale nezbývalo nám než čekat na výsledky. Vyhláškovalo se v 18:00 h v zámecké zahradě v centru Domažlic. Nastoupilo napjatých 6 hlídek světlušek a 5 hlídek vlčat (účast značně slabá a pro mě překvapivá oproti minulých letům). Nejdříve se vyhláškowały chlapecké hlídky a vyhrála vlčata z Domažlic. Ceny předány a začínají se vyhláškovať dívčí hlídky. Místo šesté, páté,

čtvrté...třetí...napětí stoupá a v očích světlušek vidím zvyšující se naději a víru ve výhru. Třetí místo obsadily světlušky z Dobřan a vyhlašuje se druhé místo.. Pořadatelé napínají a já se Skřítkem už ani nedýcháme. Druhý nejsme, neuvěřitelné, naše světlušky se radují a skáčou. Oficiálně pořadatelé vyhlašují: „1. místo obsadily světlušky modré šestky středisko Příchovice a počtem bodů jsou absolutními vítězi závodu“ a naše šikulky si jdou pro výhry. Dostávají plnou tašku sladkostí, pamětních předmětů na Domažlice a stolní hru Carcassone, šestnice přebírá putovní vlajku závodu. Tahle vlajka zdobila naši klubovnu 2 roky (pro ty, kdo si nepamatují, vyhrály jsme kraj i před 2 lety) a nyní si jí vezeme znovu na dva roky do příštích krajských závodů. Skřítek konstatoval, že jsme jí musely už vyvézt na výlet ☺.

Hlavní výhrou je ale především vybojovaný postup na republikové kolo ZVAS 2008. V září nás čeká cesta do moravského Olomouce, takže skoro „za humny“. Úspěch je skvělý, ale hlavní zásluhu na výhře má Skřítek, který světlušky připravoval, motivoval a samozřejmě samotné závodnice: Jehlička, Pavouček, Kostík, Miki, Borůvka, Fousek. Děkujeme !!!

Kikina

K LÍČ 2008

Protlak – časopis roverů a rangers střediska Příchovice
Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice
šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **redakční rada:** Rajče(vlčata),
Haník(RR), Kiki(světlušky), Sova(skautky), Šat(skauti), Laka(oldskauti)
kontakt: Josef Volf, Příchovice 237, Přeštice 33401, goat22@seznam.cz
uzávěrka: 1.6.2008 **vyšlo:** 25.6.2008 **neprodejně**